

3. Päsweteggeminne ja tānnoandminne on se kõlmas Jummalast õnnistud leiwa-form, mis ei sa tūhjaks. „Õnnisteggia wōtis need seitse leiba ja tānnas. Selle wagga pallumisse kombeaga on Issand tarviliseks öppetusselks meie ele läinud. Kas teiegi tete sil w̄sil? Kas loete omma iggapāwase leiwa pārrast lapselikko melega palvet Jummalale? Kas tousete hommikul sūddameslikko palvrega üles? Kas tānnate Jummalat õhtul kui mahha heidate? Ja mis eest se on, et moista sūddomeslikult Jummalat tānnada? Ehk üksnes se eest, mis ma ilma lapsed õnnets ning rōmuks nimmitavad? Ehk kas oskate ka selle hādda eest tānnada, mis Jummalast teie pedle tulseb? — Agga, oh armsad maipiddajad, kas arvate sedda ka töks, et, kust ühhest maist armastus Jummalala sanna wasto, usk, päsweteggeminne ja tānnoandminne pudub, ei olle immekas pantu, et ka keigis asjus

Jummalala õnnistaminne seal pudub, ja et, kibbeda toitmisest hādda pārrast, nukta meest, kaebamist ja wingumist seal on tunda ja kuulda. Oh kui hopis mõnnusam lugu olleks siis teiega, kui ei ühhelgi teie perredest pälve teggeminne eggatānnoandminne nago wobras assi ei olleks! Kas kūl ial t̄.hhō ja wagga rōõm teie kattuste peâle wob langeda, kui se ei tulle mitte taewast mahha? Kuidas ial Jummalala õnnistaminne saab teie peâl hingada siis, kui teie sedda õnnistamist nenda miski ei panne, et ei moista mitte ükskord selle pārrast palluda, ehk, kui ollete sedda s:gi pārrast Jummalala selgest armust kätte sanud, et ei wiitsi mitte selle eest tānnada? Agga eks teie ei olle sedda issegigi töeks tunnud, et teie käed hopis parreminne tööd t̄wad siis, kui neid enne ollete risti pannud ja pälved Jummalale luggend? Keik mis ettevõttate, lähhāb siis wast diete ja hästi korda, kui pallute ennestele sels joudo ja kõlbdu